

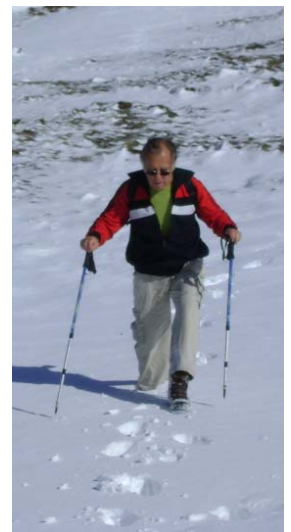
Port del Comte

5 de maig de 2010

Integrants: Josep Maria Farnés, Jaume Muntan, Josep Oranias, Josep Roca i Jaume Ventura

Distància: 6'551 Km. amb altures 6'694 Km. - Temps 2'26 h.

Desnivells: total 211 m. Acumulat 226 m. Cotxe: 180 Km. Josep Roca

Ens trobem als Gorcs a les 7 del matí. El temps està revoltat i s'anuncien tempestes. Tenim previst anat al Montmajor des d'Oix, però temporal ens ho desaconsella. Arranquem cap a la Garriga per agafar la C-17 sense rumb fix. Plantegem diverses opcions i segons veurem les boires i la pluja decidirem. A l'altura de Vic descobrim com a la nostra dreta hi ha núvols i tempestes, en canvi apareixen clarianes cap a l'oest. Agafem l'eix transversal cap a Balsareny fins a Berga per la C-16. Després ens dirigim cap a Sant Llorenç de Morunys i pugem fins al Port del Comte. El dia es presenta brillant amb un sorprenent sol. Mentre pugem ens felicitem per l'encert. Observem el pantà de la Llosa del Cavall a la vall del Lord completament ple. Les muntanyes i els boscos nevats d'un blanc brillant, sense encara cap petjada. Entrem al municipi de la Coma i la Pedra i quan trobem la pista coberta de neu aparcuem a 2/4 de 10 del matí. El viatge amb cotxe ha resultat llarg, però el privilegi d'aquell paisatge s'ho mereix. Anem sense una ruta definida. Busquem un camí practicable. Trobem

unes pistes majoritàriament cobertes de neu tova, però amb trams laterals que ens permet trepitjar les pedres que cobreixen la pista. Seguim per les vies més lliures de neu, encara que en diversos moments per travessar hem de trepitjar-la i en alguna situació excepcional ens enfonsem un quaranta centímetres. Observem una antena al Serrat de la Bòfia (2141 m) i decidim pujar-hi per esmorzar a les 10'55 h. Observem la Serra del Verd completament blanca, del que en destaquem el seu impressionant Cap Verd. Baixem una mica per resguardar-nos del fred. Mentre estem en plena conversa divisem uns núvols que apareixen per sobre la Serra del Cadí, i ens fan decidir una prudent tornada. Desfem el camí, i encara anem a observar el gran dipòsit d'aigua, utilitzat pel canons de neu. Arribem al cotxe als voltant de les 12 del migdia. Decidim anar a dinar a Sant Llorenç de Morunys. Fem una visita ràpida del poble i de la seva església romànica de sant Llorenç, pertanyent a l'antic monestir benedictí. Observem el retaule barroc de Josep Pujol, dedicat a la Mare de Déu dels Colls i el restaurat orgue.

Anem a dinar a la Catalana. L'agradable tracte i el seu menú rep una bona

qualificació.

A la sobretaula decidim que la propera setmana si el temps ho permet anirem a Montmajor des de Sant Martí de Toralles. Sortirem a les 7 del Gorcs.

Text: Josep Maria Farnés

Fotografies: Jaume Muntan i Josep Maria Farnés

